

عنوان مقاله:

بررسی مهمترین عوامل بیابان زایی به روش ICD و ارائه راهکارهای مدیریتی مناسب برای حوزه آبخیز کوهدشت لرستان

محل انتشار:

دومین همایش ملی مقابله با بیابان زایی و توسعه پایدار تالاب های کویری ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

رضا کرمان - کارشناس ارشد مدیریت مناطق بیابانی

مجید اونق - دانشیار دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

در عصر حاضر تخریب سرزمین مساله محیطی مهمی به شمار می رود این مشکل نه تنها در نواحی خشک و نیمه خشک بلکه در بعضی قسمتهای نواحی نیمه مرطوب نیز دیده می شود بیابان زایی باعث کاهش و نابودی استعداد بیولوژیکی زمینهای مزروعی می گردد مقابله با پدیده بیابان زایی نیازمند یک برنامه جامع استفاده از سرزمین اب و زمین می باشد که در آن کاربری ها در یک چارچوب مشخص بصورت منطقی و متناسب با توان محیط انتخاب شود یکی از مواردی که در این راستا کمک شایانی می نماید تدوین برنامه های مدیریتی مقابله با پدیده بیابان زایی جهت برنامه ریزی های مختلف است در نواحی خشک و نیمه خشک و بعضی قسمتهای نواحی نیمه مرطوب پدیده بیابان زایی به اراضی مزروعی مراتع و محیط زندگی مردم آسیب رسانده و باعث زوال حاصلخیزی زمین می گردد به ویژه گسترش بیابان در نواحی مرزی اراضی دیمکاری و مرتع در نواحی نیمه خشک مشهودتر است استان لرستان بدلیل واقع شده در عرض جغرافیایی متوسط و متاثر شدن از بادهای گرم جنوبی و همچنین توزیع زمانی و مکانی نامناسب بارندگی از نظر اقلیمی جز مناطق نیمه خشک محسوب می شود.

کلمات کلیدی:

بیابان زایی، روش ICD، حوزه آبخیز، کوهدشت لرستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/156523>

